

растнахъ малко по малко до гдѣто станахъ голѣми каквито сж сега.

И. Надѣвамъ ся, мамо, че азъ ще порастъ и ще станъ голѣмъ колкото вуйка си Ивана.

М. Не можемъ да знаемъ това: ты можешъ да умрешъ преди да станешъ мъжъ; ты можешъ да умрешъ утрѣ.

Но понеже мя питашъ какъвъ възраст има Богъ, ще ти кажъ сега. Той има най голѣмъ възраст: не бѣше никога малко дѣте, никога не порастна: сжществува всякога толкова голѣмъ, и толкова добръ, колкото е сега.

И. Познаваше ли всякога колкото познава сега?

М. Несумнѣнно, чадо, той различава много отъ насъ. Ты като бѣше малко дѣте, не познаваше почти нищо: ты начала да разумѣвашъ малко нѣщо, и постепенно да ся учишь повече, и повече, и сега знаешъ много работы, ако и да си още малко дѣте на възраст.

Въ Бога обаче не ся случи сжщо-то. Умътъ му не приличаше никога на дѣтинския-тъ умъ. Нѣмаше никога нуждъ да научи, та да разумѣе различни вещи. Знае сичко, и всякога го знаеше.

И. Знае ли Богъ що ся е случило преди да сжществува той самъ?

М. Нищо не е было преди Божіе-то сжществование; понеже никой не живѣя преди Бога, и нищо не ся създаде преди Бога; защото, както знаешъ, той създаде всички-ты человекы и всички-ты вещи.